

[Maisted]

Dernæst afslører landsdommerens redegørelse, at arbejdsløshedsloven, som alene omhandler udbetaling fra staten i form af refusion, er blevet tilsidesat. Der er tale om, at staten har udbetalt forskud, mens loven altså klart siger, at der er tale om en refusionsordning. Arbejdsløshedskasserne skulle derfor først have haft pengene, efter at de havde afholdt deres udgifter, og det er ganske klart, at fagforeninger og A-kasser har haft fordele af dette lovbrud. Loven er altså ikke overholdt, og ansvaret for dette har selvfølgelig den arbejdsminister, der fungerer på det tidspunkt, da disse lovovertrædelser sker.

Ligeledes vurderer landsdommeren, at der ikke har været bevillingsmæssig hjemmel i finansloven for staten til at udbetale tilskuddene forud for det tidspunkt, da arbejdsløshedskasserne afholder disse understøttelsesudgifter. Ansvaret for dette er også pålagt arbejdsministrene. Der er altså en klar og tydelig ansvarsfordeling i disse sager, og man kan ikke skyde sig ind under, at man har handlet i god tro.

Dertil kommer, at landsdommeren afslører, at der er givet fejlagtige oplysninger til folketingets medlemmer, sådan at forstå, at man har tilbageholdt vigtige oplysninger. Eksempelvis havde man ikke oplyst på et spørgsmål fra nuværende undervisningsminister Bertel Haarder, at hovedkasserne og afdelingskasserne manipulerede med udbetalingerne til arbejdsløshedskasserne, således at den rentefordel, der skulle være tilfaldet staten, blev manipuleret over til afdelingskasserne fra andre konti i hovedkassen, hvorved man unddrog staten disse beløb – igen klart et ansvar, der må placeres hos arbejdsministeren.

Om A-kasserne konstaterer rigsrevisionen i 1980, at flere kasser har overført midler fra forskudskontoen, hvis renteafkast tilfaldt staten, til andre konti i hovedkassen, som staten ikke får renteafkastet af. Rigsrevisionens holdning i denne sag er imidlertid ejendommeligt vattet, idet man tager afstand fra forskudssystemet, men lader den forhenværende arbejdsminister, Svend Auken, tage rigsrevisionen til indtægt for en godkendelse af systemet, en godkendelse, som rigsrevisionen aldrig har givet. Det er klart manipulering, og ansvaret herfor påhviler den daværende arbejdsminister.

Den nuværende arbejdsminister fortsætter i princippet i et helt år med at administrere arbejdsløshedsloven ulovligt, fordi den er kompliceret, og derefter sker der ændringer, der viser, at bankerne, på trods af at de kun har det, der hedder en valørdags forrentning af disse penge, udmærket kan tjene penge på denne ordning.

Så spørger man sig selv: hvilke millionbeløb er ikke tilfaldet de favoriserede banker og fagforbund ved denne ordning, når man udbetalte disse beløb 3 uger til 1 måned forud, hvilket altså var ulovligt?

Hvis der er nogen sømmelighed og nogen rimelighed tilbage i det danske samfund og vi skal vedblive at kunne kalde os en retsstat, er det klart, at en sådan redegørelse må få alvorlige konsekvenser.

Besvarelse

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Emnet for denne debat er den redegørelse om statens forskudsvisse udbetalinger til arbejdsløshedskasserne til dækning af kasserens udgifter, der blev afgivet i september måned af landsdommer Niels Larsen. Redegørelsen blev bestilt af mig, fordi der gennem længere tid havde været røre om dette spørgsmål.

Jeg vil først redegøre for de initiativer, jeg har taget, og de resultater, jeg har nået på dette område siden min tiltræden som arbejdsminister. Derefter vil justitsministeren redegøre for sin bedømmelse af sagen, herunder spørgsmålet om ministeransvar i konsekvens af landsdommer Niels Larsens undersøgelse.

Jeg kan oplyse, at jeg umiddelbart efter min tiltræden som arbejdsminister i september 1982 af nu afdøde departementschef Wandall bl.a. blev orienteret om verserende sager vedrørende arbejdsløshedsforsikringen, og der var især to sager i den pågældende administration, der påkaldte sig min opmærksomhed. Det var spørgsmålet om forskudsudbetalinger til arbejdsløshedskasserne og de dermed forbundne forrentningsproblemer og spørgsmålet om fejludbetalinger ved arbejdsløshedsdagpengeadministrationen.

Med hensyn til fejludbetalingerne vil jeg understrege, at staten påføres uacceptabelt store merudgifter på grund af disse. Der arbejdes derfor på flere niveauer på at ned-